

i u-lage

Organ for Finnøy Kristeläge Ungdomslag

07/02

Camilla har snakt me
mammaen sin om koss
hu hadde d i julå. Ein
koselige samtale må de
ha vore!

Side 6

Frå andra siå av fjor-
den, nærmare bestemt
Tau, har me fått inn et
kåseri som e prega av
øvetrøtte humor.

Side 6

Anders provosere sam-
funne me sine kristiske
betrakningar om jule-
feiringå.

Side 7

Marie oppfordre alle te
å nyda kvart minutt av
julå, for vips så e de på
an igjen me den travle
kvardagen.

Side 7

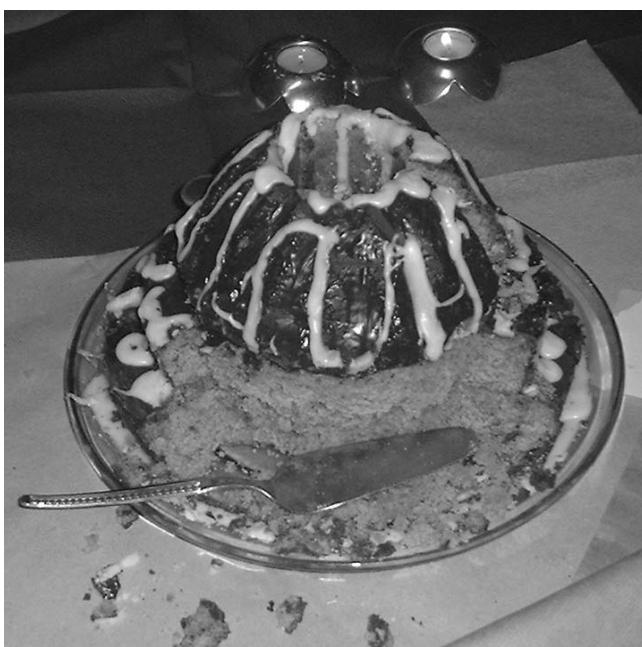
De e nå ti for å fornya
abonnemente. Redaktö-
ren forklare deg koss
du kan fortsetta å få
avisa i postkassen.

Side 8

Husk å mælda deg på te
Nyttårsfesten for 26.!

Kristoffer:
922 58 786
Dag Vidar:
vnorboe@online.no

Kagebagekonkurranse

Som alle andre år blei d
i år og arrangert Kake
Grand Prix. Antalle ka-
ger va nok tidenes lå-
gaste. Jurien hadde
nemlig bare fira kager å
velga mjaydlå. Di klarte
aligavel å dela ud pre-
mier te: Den mest gla-
morøse, Den mest
smakfulle og Den mest
kreative kagå.

Side 4

Bilde: Denne kagå vant to av
prisane i den knallharde kon-
kurranse. Oppskrift: Guri
Vignes og Charlotte H. Broen.

JuleForberedelser

Kveldens innhold:

Julelenker og julekos og
julemusikk og julestem-
ning og julerosiner og
julemandler og jule-
gløgg og julemandari-
ner og julekort og jule-
glitter og julestjerner
og julelys og juledeko-
rasjonar og julekaker
og juletre.

Side 5

Bilde: I mangel på bedre al-
ternativ måtte Anders Trahaug
stille opp som juletre. Dess-
verre blei de ikkje videre fint.

Go jul

Tekst: Kåre Vignes

Nok et år e slutt, og me lure som som vanligt på kor det blei av. Et år går jo jyseligt fort. Kvar julafta når ribbå blir servert så føles det ikkje så lenge si sist. Men ser me framøve, virke et år møje lenger. Då e det et hav av tid.

Året i ungdomslaget har vore på det jevna. Me har hatt opp- og nerturar som vanligt. Ungdomslaget e nok inne i ein fase som e prega av generasjons-skifte. Gamle traverar (og eg må vel modvillig begynna å rekna meg som ein av dei...) kjeme nok te å bli mindre aktive i dei neste åra, någe som vil gjer at dei så e blant dei yngste nā må ta ansvar. Og det e i rekrutterings-arbeidet at eg føle me slide litt. Som me skrev i sist avis va der bare ein gutt frå ungdomsskulen på weekend. Me ska ikkje øvedramatisera det, men det e slett ikkje någe godt tegn. Viss me ikkje klare å få folk på ungdomsskulen med på et tidligt stadium e det svert vanskeligt å

få dei med seinare. Utfordringen for styrne e å ta tag i dette så fort som muligt og tenka ud mådar å engasjera folk på. Ting skjer ikkje av seg sjøl. Iallefall ikkje alltid.

Ellers kan det var at kommande Stavtjørn-weekend blir den siste. Dette komme kanskje som ein dramatisk nyhet for mangen. Saken e den at Normisjon, som eige Stavtjørn, har jyseligt lyst te å selga leirplassen. Stavtjørn e kje så snosikkert så det va før, og dei slide me å fylla opp leirane derte. Bygningen e heller ikkje i den aller beste stand, faktisk i ganske så laber stand. Dette føre te at dei i staen for å pussa huset opp og håba på kaldare vintrar vil selga det. Og det e jo egentlig ganske forståeligt. I likhet med dei aller fleste andre misjonsorganisasjonar har ikkje Normisjon råd te å strø om seg med penger, og må gå for sikre løysnigar uden for møje risiko.

Ka så skjer viss di selge Stavtjørn e ikkje så lett å sei. Kem så kan var interesserte kjøberar e de heller ikkje så lett å spå om. Eg vett at ein meninghet på Jæren har vore interessert tidligare, og i såfall burde det jo var muligt for oss å leiga det og. Det vil jo var forferdeligt trist om me må slutta å reisa te Stavtjørn på weekend. Veldig mången så har vore med i ungdomslaget har gode

minner frå den plassen. Me får bare håba at når der kjeme ein løysning, så e det ein løysning som kan gjer at me fremdeles får leiga plassen ei helg i året. Men der fins jo andre plasser å reisa på weekend te. Me har for eksempel aldri vore på weekend på Utsyn.

Det e klart at me kan kjøba det sjøl, me har jo ein del nevenyttige folk blant oss så sikkert kunne ha pussa opp ein del. Så viss någen har ein del hondre tusen så di ikkje vett ka di ska gjer me, så sett igang og kjøb.

Julatiå e alltid hektiske for ungdomslaget. Det begynne med Vi syng jula inn med påfølgande sammenkomst på Emmaus. Så e det samling på Lauvsens litla julaftå, andredagsfest og romjuls-Stikk Innom før det heila kulminere med nyttårsfesten. Kongsviken blir nok å finna på kjøkkenet på Utsyn i år og, så svinakammen e i dei aller tryggaste hender. Julatiå e alltid kjekke, for då kjeme der alltid møje folk heim så ellers e spredt øve alt i landet. Så å gå på Lauvsnes i julå e alltid trivelig. Då e mången av dei gamle fjeså på plass, og det e sjølsagt alltid kjekt.

Ligavel vil eg nå sei at det e ennå kjekkare å oppleva Lauvsnes bedehus follt av liv på ein heilt vanlige fredagskveld. La oss håba at der blir mången av dei i

Julahelsing

Tekst: Marianne Ildstad

D e me et stort smil rondt monnen eg seie at: nå nerme julå seg me stormskritt!! E kje mången dagine igjen nå!

Åg d merkest i Ungdomslaget. I helgå så va, hadde me julaverkste på Lauvsnes, der Inghild og Åse gjore alt for at

me sko komma i julastemning, me å baga kagemenn å pynta opp bedehuset, me behagelige julamusikk i baggronnen. Ein veldigt vellykka kvell! Kjempe koseligt va d!

Va kjekt å sjå at så mången tog turen inom, åg! Allti kjekt når ferien begynne å folk komme tebars te øynå frå alle kanter av landet. Hyggeligt e d!

Håbe åg trur at oppmøde vil bli liga bra resten av månene åg, for d vil som vanligt bli i ei aktive jul i Ungdomslage, me Vi syng jula inn, fakkeltåg og

riskremfest, nattsamling, 2. Dagsfest, romjulstikk– innom åg kje minst nyttårsfest!!! Så programme e tettpakka, me masse spennane å by på! Jo meir folk me e, jo kjekkare blir d!

Denna gongen e fantasien min ekstremt laber, dessverre, så eg seie bare:

GOD JUL & GODT NYTT ÅR!!

Tusen takk te **alle** som e me på å driva Ungdomslaget!! E dokk evigt takknemlige! **Takk** og te avisredaksjonen! Dokk gjer ein kjempe goe jobb!!

Nok ei jul skal Feirast!

Tekst: Erik Rørteit

Me har ettek-vart blitt gode til å feira jul. Med vår rik-dom og vel-stand og til-gong til all ver-dens inntrykk er det berre å

setja i gong. Men alle har me vel ei meinung om kva som er den rette jula for oss. Dei aller fleste av oss er jo klar over kvifor me feirar jul. Det lille barn i Betlehem, er sjølv sagt årsaka til julefeiringa.

Men det var jo det han gjorde som voksen, denne sonen til Maria, som er årsaka til vår feiring. Men det er grunn til å stoppa opp ved hans fødsel. Konges konge, son av skaparen av himmel og jord, blei født under det som me vil kalla for usle kår. Ser me på resten av hans liv så er det ein makt demonstrasjon mot vår tenkning og mot vår visdom. For me menneske meiner me har svaret på det meste og me veit godt korleis me vil ha det.

Men Guds visdom er vist oss i dette barnet. Men denne visdommen blei avvist av dei lærde og dei som hadde makt, han vart henretta, etter å ha gjennomført sitt verk. Eit verk som er gitt oss gjennom dei fire evangelia. Eit budskap som fortel oss om at det er han

som er fredsfyrsten. Han er vegen, sanninga og livet. Han skal gje oss evig liv. Eit fantastisk budskap og eit budskap som det er opp til kvar enkelt å ta stilling til.

For Jesus Kristus gir oss enorme utfordringar, det er nemleg me som skal føra hans visdom vidare. Og det skal me gjera med å ha han til forbilde og læremester. Me må ta oss tid til å sjå på hans verk og til å høyra hans kall til oss, og han har lova å svara.

Eg har erfart dette sjølv og den viktigaste gåva eg kan gi vidare, er denne anbefalinga. Bli ein læresvein av Jesus Kristus!

God Jul!

Jesus vert Fødd

Tekst: Lukas 2, 1-21

I dei dagane lét keisar Augustus lysa ut at det skulle takast manntal over heile verda. Dette var fyrste gongen dei tok manntal, og det hende medan Kvirinius var landshovding i Syria. Då för alle heim, kvar til sin by, og skulle skriva seg i manntalet.

Josef og för byen Nasaret i Galilea og opp til Judea, til Davidsbyen, som heiter Betlehem, for han høyrdet til Davids hus og ætt, og skulle skriva seg der. Maria, festarmøya hans, var med han. Ho venta då barn. Og medan dei var der, kom tida då ho skulle føda, og ho fekk son sin, den fyrstefødde; ho sveipet han og la han i ei krubbe, for det var ikkje rom åt dei i herberget.

Det var nokre gjætarar der i grannelaget, som låg ute og vakta sauene sine om natta. Best det var, stod ein engel frå Herren framfor dei, og Herrens herlegdom lyste kringom dei. Då vart dei følante redde. Men engelen sa til dei: «Ver ikkje redde! Eg kjem med bod til dykk om ei stor glede som skal timast alt folket. I dag er det fødd dykk ein frelsar i Davids by; han er Kristus, Herren. Og det skal de ha til teikn: De skal finna eit barn som er sveipt og ligg i ei krubbe.» Brått var det ein stor himmelhær saman med engelen; dei lova Gud og kvad:

«Ære vere Gud i det høgste,
og fred på jorda
blant menneske som Gud har
hugnad i!»

Då englane hadde fare frå dei og attende til himmelen, sa gjætarane til kvarandre: «Lat oss gå inn til Betlehem og sjå dette som har hendt, og som Herren har kunngjort oss.» Så skunda dei seg dit og fann Maria og Josef og det vesle barnet som låg i krubba. Då dei fekk sjå det, fortalte dei alt som hadde vorte sagt dei om dette barnet. Alle som høyrdet på, undra seg over det gjætarane fortalte. Men Maria goymde alt dette i hjarta sitt og grunda på det. Og gjætarane vende attende, medan dei lova og prisa Gud for det dei hadde hørt og sett; alt var så som det hadde vorte sagt dei.

Då åtte dagar var lidne og han skulle omskjerast, kalla dei han Jesus; det var det namnet engelen hadde nemnt før han var komen i mors liv.

Kake Grand Prix

7. desember

Oddvard Vignes legge ikkje sjul på ka han meine om andre kager enn Toro sine.

Tekst: Kåre Vignes

Kagegrandprix e et tradisjonelt ungdomslags-arrangement. Lenge før mi tid va dette et fast innslag på programmet. Eg har vage minner frå gamledagar om kagebord så mesten knakk isamen onna vekta av sjokolade, krem og marsipan.

Årets kagegrancprix sto aldri i fare for å ødelegga inventaret. Te det va oppmø-

tet på kagefronten for skralt. Fira kager va der for juryen å bedømma, men te gjengjeld hadde tri av dei så lagte kager lagt sjelå i det. Oddvar Vignes og Tore Sevheim valgte den såkalte "TORO-modellen", någe juryen slo hardt og nådelaust ner på. Prefabrikerte kager e kje någe å komma drassande med på kagegrandprix.

Som sagt, sterk kritikk te alle (undertegna inkludert) som ikkje stilte

Lena Mjølsnes seie aldri nei takk t ein kagebit. Hu gafle innpå de hu kan få.

koladejulatrekaga vant klassen for smag. Oddvar og Tore blei diskia, mens Camilla og Marie dessverre ikkje nådde heilt opp i år.

Andakten denne kvelden va det Kristi Landa og Marianne Ildstad så sto for. Di spelte et lide dramastykke der tematet va "Guds julepresang" – altså Jesus.

Me glede oss te neste kagegrancprix, og håbe at der bler fleire kager, ikkje bare sjokoladekager, ingen TORO-kager, og litt fleire guitar så gjer ein innsats.

Heavyrockerar e og gla i kager. Anders Trahaug her i kjent possitur.

med kaga. Komme du på kagegrancprix så ska du enten ha me kaga eller ein go unnskyldning for ikkje å ha (min unnskyldning e at eg hjelpte mor mi me å vaska kjykkentage den dagen).

Udenom Oddvar og Tore va de jentene så hadde trødd te. Guri Vignes og Kristine Joakimsen hadde lagt ei slags vulkan-kaga komplett med lava (eller va de talg...), Maria Flesjå og Charlotte Helle Broen hadde lagt ei sjokoladejulatrekaga så blei gnagd på av marsipanriser, og Camilla Mjølsnes og Marie Lunde hadde lagt ei kaga så liksom va som ein pyramide på ein måde. Ein ikkje serlig høge pyramide.

Juryen sko dela ud prisar i tri kategoriar: Mest velsmakande, mest kreative og vakrast. Kagå te Guri og Kristine fekk pris for kreativitet og utseende, mens Maria og Charlotte si saftiga sjø-

Mon tru om Serina Nessa e redd for et nytt vulkanutbrudd? Kagå fekk iallefall 2 prisar.

Bilde som beviser at d var Arna Eggebø så åd opp juletre me sko pynta på juleverkste.

Juleverksted

14. desember

Kristin Spanne lere Anette Helle Broen å Mari Linn Joakimsen å lage julestjerner.

Någen e litt meir ivrige og konsentrerte i arbeide. Andre snur seg heller vekk.

Alle ønske seg snø te jul, men is e heller ikkje å forakta. (Bjørnar Bleie å Kleng Bråtevit)

Tekst: Kjell Morten Eggebø

Sist lørdag va de klart for den årlege julaverkstaden i ungdomsla-ge. Åse Stang og Inghild Skeiseid hadde lagt te et langbord me ting te å laga julapytnt av (farga papir, kongler å slikt) + dei hadde laga kagemanndeig som ein kunne få stansa ud til kagemannar og di-verse andre former.

De hørres i groen ganske kjedeligt ud, men faktisk så va de ganske så hygge-ligt. Oppmøde va og ganske så bra denne kvellen, i myllå 30 og 43 ½ va innom for å laga julapytnt. Inghild hadde

og fått ein idè om å ha ein goe gammal-dagse konkurranse. Den gjekk enkelt å greit ud på å laga den minsta julahjerte-korgå (sånn ei så me henge på julatree) og å laga ei julalenka på 20 cm, me mest mulig lenker (tog du an?). Sistnevnte oppgave vil eg personligt kalla toskaskab. Clue ska jo var å laga LENGST julalenka å ikkje minst....! De einaste så pleie å var sjef me julaverstad e jo å laga LENGST julalenka! De MADNESS å finna på å endra på de! Men nok om de...

Dei ansvarlige for kvellen gjore de godt igjen me å dela ud masse mandariner å spela vakker julamusikk på musikkan-legget, som va me på å skaba litt ekstra julastemning. Ca midt på kvellen (huske kje nøyatigt tidspunkt) kom kvellens åndelige høydepunkt av Stein-ar Mjølsnes som holdt ein julatale om at Jesus e vår julapresang frå Gud å at når ein har fått någe så må ein jo pakka an skikkeligt ud å ikkje bare sedda an på hyllå te neste jul. Itte d fortsatte

kvellen me jula-pynt/kort laging, åg d såg ud som om dei oppmøtte hadde ei koselige stonn. Kvellen blei avslutta me å utroba Guri Vignes te vinnar av den idiotiske(!) minste julalenke konkurranse og underteikna av minst jula-korg konkurransen.

Kort oppsummert va de ein koselige kvell me bra musikk å møje fine julapytnt. De einaste så mangla då va jo et julatre å pynta, men d såg me aldri någe te. Men d virka kje som om savne va så enormt stort.

Munter stemning me gløgg, mandariner og julepynt i alle fasongar rundt på borde.

Marit Vastveit og Maria Flesjå forelska seg ittekvart i kagemennene på kjøkkene.

Gøril Bleie storkose seg me julepynt og rosiner (hug for rosiner ligge i familien...).

Når mamma Feirte jul i 1975

Tekst: Camilla Mjølsnes

I julen 1975 va mammen min, Laila Hovland Mjølsnes, 15 år. På Jørpeland, der hu komme fra, jekk di "lossi" kvelden 12 desember. Di kledde seg ud å jekk ronnt te husene å skremmde vede av folk for å få snob. Akkurat som julabokk, bare at lossi har ein fasste dato. Fållkå så jekk, blei kallt for lossifantar.

Mammen te mamma, altså mi mom-

mor, bakte julakager. De blei allri tommt, å di gommila å åd te långt udi romjulå. Vett kje heilt om de va adle di sju slagå, men dårr va jaffal nok!

Hu gleda seg vollsåmmt te jul, hu mamma, men de va ikkje på same måden så i dag. Nå e de hu så må ordna..

Julakalenderane besto av små plastikking, for eksempel ein kamel eller sykkelen, me ett lide hål i. Desse tingå konne di tre på ein trå å laga smykke av.

I løbe av julå åd di ludafisk å leste julahefter. På julaftå åd di pinnakjød, å hadde riskrem te dessert. Denne tradisjonen har blitt bevart, pinnakjød e sinnsykt godt!

Di hadde ikkje så masse julapynt i dei tier, men julastjernå va opp, juladugar låg på borene, å røe lys brant. Di hadde

ikkje syvarma lysastagar, men allti et fint pynta julatre. På julaftå va de masse folk samla, å adle håpte på at de sko ble snoe. Akkurat sånn så i dag.

Innerst inne trudde hu ikkje på nissen, men de hende ann kom innom alligavel. Et par gonger va hu faktisk julanisse sjøl, for hu hadde så mängen små tant-ongar. Julianissen hadde allti me seg pakkar, å på den tiå fekk hu mängen små skåler te å ha snob i. Dette va fra venner, og de va ein greie presang si di ikkje sko kjøba for så møje..

Den julapresangen hu huske best, va ein gyngehest. Men dette va jo någen år tidligare... Ellers fekk hu mängen fine julapresangar, både store å små.

Husk nå de, adle ongdommar, å gleda dåkke te jul!

Så va de jul igjen!

Tekst: Heidi, Rita og Sofia

Nå har eg søren meg 10 pakkar igjen å kjøba. Dette ble jo kun stress! Blir ikkje någe koselig å springa rondt i desse øvepynta julegadene, ud å inn i butikkane for å finna någe meiningslaust å kjøba te na mor. Øve alt e de smilande nissar me ølvommar så ødeleggheile konsentrasjonen. Den trenge eg, sånn at ikkje alle ønskene eg har fått av folk går heilt i baddel. Hadde vore litt drid å kjøpt tanga te far. Hmm... Lure på om folk eingong komme ijønå ønskelistå mi på 5 meter. Blei jedna någen cm for lange.

Itte julapakkane så komme julavasken. Alt må jo onna teppe før tante "støvpåhjernen" komme. Viss någen spør ka klompane onna teppe e, så seie eg bare at de e siste mote frå Frankrike. Då tar tante "motebevisst" heilt av og bestille fysta flye te Frankrike. Ittepå må me henta julatreet. Ett av julå sine midtpunkt. Någen prøva å fylla gamle tradisjonar og går ut i skogen å hogge ner et tre. Men di ende stort sett opp me

ein nagen kvist. Syns de er bedre å gå på Rimi eg.

Så ska julatreet pyntas me englar og lys for at det ska se fint ud. Måle e jo å få det finaste julatreet. Me diskutere de ikkje åbenlyst, men me alle tenke vårt om ken så har de mest kunstneriske evnene. Å få opp lyså kan var ett stort problem. De er far sin årlige tålmodighetsprøve. De er grett å slå av lyså før du går ud, så du ikkje komme heim te et røykfullt askebeger. E ikkje alltid så kjekt. Spesielt viss du ikkje røyge! Julå e jo ei av de travlaste tiene for brannfolkå.

For oss andre er de ferie. Ska ble herlig å sleppa skulen. Ska sova lenge kvar mårning eg. Unntatt julaftå. Då må eg opp te Disney-timen klokka 8. For i dag e det årets tv dag. Askekott, Flålklypa og ikkje minst Reisen til julestjernen. Programme for dagen e fullpakka. Litt firkanta i auene e me alltid onna julamiddagen.

Julamaden har eg skyhøge forvent-

ningar te. På julaftå ska de var ribba me svor. Kaffimaden seinare på kvelden ska var spekka med fettholdige godsafer. Me har nå lov te å esa på oss dei ekstra kiloane me har pint å stressa for å holda vekke. Alle må ha minst tri tallerkar me mad så når opp te skyene. Litt drid å ikkje se naboen Nyttår e de på an igjen me nyttårsforsett om å få kropp som Cindy Crawford. Nertur å få kroppen te julanissen. Han så me daglig treffte ude i julagadene. Bare så domt at me e blitt for gamle te å sidda på fange hans å sei ka me ønske oss. Syns alltid det va så kjekt å hørra at eg va ei snille jente då eg va liden. Hørré ikkje de så ofta lenger. Me har heldigvis alltid hatt nisse heima på julaftå. De e mor så er julanisse heima sjå oss. Alle syns det e så rart, men me e vant te å ha ein tygne julanisse med langt brunt hår så dette ner av nissahuå. Syster mi lurte på kaffor julanissen på kjøbesenteret ikkje har brunt skinnskjegg. De er sånn me har forklart de.

De va vel de julå besto av. Ja, og så Jesus då

Kulturhistorisk suppeoppskrift For julefeiringa

Tekst: Anders Trahaug

"Håpar det snart kjem snø slik at det blir skikkeleg julestemning", uttalar mange romantikarar i advent. Eg harar snø. Det er ikkje den materie på jord som gjer meg meir deprimert og motlaus enn denne kvite kalde kyniske ubrukelege ufysislege snøen. Om du har same koplingsfeil som meg er det noko som kortsluttar i hjernen om du festar to plankar, eventuelt ein planke, fast til beina dine. Du blir bOTTOM blotta for alle dine tidlegare fullt oppegåande koordinasjonsevner, med den konsekvensen at det meste går på kryss. Påkjenningane er enorme for dei pårørande. Dessutan, korleis skal dei få julestemning i sørlege u-land, utan ressurer til verken naturleg eller kunstig framkalling av den kvite gledespreaten. Det er underleg, alt som kan assosierast med julehøgtida.

"Det er så kjekt med Askepott på julafan", uttalar mange slavar av televisjonen nå i adventstid, "eg kjem ikkje i skikkeleg julestemning uten". Eg harar Askepott. Kva hypnotiserande effekt er det som får intellektuelle og oppegåande menneske til kvele seg gjennom

denne endelause klassikaren av ein håplaus film. Ein dubba tsjekkisk b-film frå dei stilfulle 70-åra? Eg skal vedde håret mitt på at tsjekkarane for lengst har fortrent dette horrible makkverket av ein flopp. Det er underleg, alt som kan assosierast med julehøgtida.

I romjula gleder entusiastiske barn seg til innørka mandarinar og kvalmande marsipan grisar som oppreisning for time på time med fleirstemt julesong. Det synast for meg underleg at den sære julebukk tradisjonen framleis blir praktisert. Tradisjonen har sitt opphav frå norrøn tid då det var vanleg å slakte ein bukk til jul. Seinare blei uttrykket julebukk brukt om personar som av uforståelege grunnar sprang rundt som tullingar med bukke masker på seg. Ein annan teori er at julebukken skulle symbolisere *vonnemannen* i religiøse opptog inspirert av sydlege kyrkje tradisjonar. På grunn av mørke var jula også høgtid for overnaturlege vesen, så pass dykk barn. Julesveinane, som et eit anna namn på små skremsevettar, var ofte på ferde i jula. Det er underleg, alt som kan assosierast med julehøgtida.

At jula er om vinteren, kan vi takke pave Julius 1 for. Då kristendommen byrja å spreia seg nordover og kongane slo oss blodtörstige vikingar hardt i hovudet med biblar og banehogg, vart den norrøne høgtida kalla jol. I jol skulle det drikkaast mjød til ære for gudane. Det blei også blota for ei fruktbar avling til neste år. Lenger nord forsvann sola eit par månader om vinteren. Også i Roma var midtvinteren ei tid for feiring og fest. I byrjinga vart ikkje Jesus sin fødsel feira av kyrkja. Påska var kyrkja si store høgtid. I det fjerde århundret besteme pave Julius 1 at Jesus sin fødsel skulle bli feira. Tida for fødsla var ikkje heilt enkel å bestemma ut frå Bibelen, og vart sett til den 25. desember. På denne måten "kolliderte" den kristne høgtida med dei forskjellige midtvinterfestane som allereie vart feira av heidningane rundt om.

Med ei lita handvending endra sol, mjød, og blote-festen i Norge drastisk karakter. Perioden skulle nå feirast til minne om Jesu Kristi fødsel. Den årlege festen hadde ingen fast dato, men tilfeldig byråkrati i Roma gjorde 25. desember til Kristus sin fødselsdag i all øve.

Go jul

Tekst: Marie Lunde

De e jul igjen folkens! Jul e tiå for snillhed, julasangar og for å gleda familie å venner.

Klart eg syns de e kjekt me jul. Julå e ei koselige ti. Å alle syns vel de e kjekt? Altså julatrefestar å sånn e eg ganske sikker på at ikkje alle lige, og någen seie di ikkje kan fordra julasangar hell. Gronnen te at dei fleste syns de e knall me jul, e selfølgelig fordi de e grisekjekt me presangar. Gronnen te at me gjer presangar igjen, e jo at di tri vise menn hadde me seg gaver te Jesusbarnet. Gull, røkelse og

myrra. Denne delen av julaevangeliet tenke eg de e mongen så sga vera gla for!...

Julå e fyst og fremst ungane si høgti. Eg spurte mi ti år gammle syster om ka hu meinte om julå. Om hu konne uttrykka seg i nogen ord. Joda, de va greitt. Pynta, vaska, kjøba, pakkinn presangar, gå på skøyter og gå på ski. De va de så hu konne komma på i farten om julå. Då vett me me ein gong ka så egentlig dominere julå. Det kom kje møje kristendom udor den monnen nei!

Eg for min del, forbinne julå møje med mad. Gjerna mandariner, elle egentligt

klementiner. (Kvar av oss ede hellste 4 kg klementinter, eller meir i julatiå!) Eg meine pinnakjød e best, og pepperkagene e kjekkast før di e steikte.

Og sjøl om steikte pepperkager vare ganske lenge, har alt ein ende. Som kjent går kjekke ting fort, å julå går altfor fort. For plutseligt ein kvell e julå øve. Presangane e pakktopp, og maden fortort. De gjelle å ta vare på den tiå me har. Kom igjen! Nå feire me jul...

Eg får beklaga at denne teksten har li den meining. Meiningå va vel stort sett å skriva ein julaartikkelen. Å nå har eg gjort de, så GO JUL te alle!

Om abonnement og sånn

Tekst: Kåre Vignes

I u-lage' har nå vore i handelen i ett og et halvt år mesten. Og det e ikkje te å nekta for; økonomisk har me ikkje heilt fått det te å sviva. Me har nok øvevurdert vår apell, og har trykt opp litt vel møje aviser.

Me har hatt omrent 30 abonnentar, og har i tillegg selt ein del aviser i laussalg. Me har selt omrent 50 stykk kvar gong te saman. Dette e forsåvidt ok, me e ikkje så stormødde i redaksjonen. Men nå har det seg slig at abonnentstår for dei så heiv seg på i begynnelsen har gått ud, og tiå e inne for å fornya abonnementet. Dette kan du gjer på to mådar; du kan bruga giroen så e lagt inn i denne aviså, eller du kan betala inn te konto 3347 20 17697. Aviså koste minst 10 kroner pr. nummer, og me rekne me at me ska gje ud fira aviser frå januar te juli 2003. Det vil sei at det koste 50 kroner å ver abonnent ud den-

ne ”sesongen”.

Me håbe inderligt at dokke så har vore abonnentar vil fortsetta med dette. Tebagemeldingane me får e stort sett bra, sjøl om der ikkje e så mange av di. Dei så seie någe e stort sett foreldre eller gamle ungdomslagsfolk. Foreldrene lige I u-lage' for då får di veda litt om ka ungane e med på på Lauvsnes. Ein far sa at ”ungane seie jo aldri ka di helle på me, så då e det jysla grett å ha denne aviså å ty te”. Gamle ungdomslagsfolk lige å lesa I u-lage' for å fylla me på om ting e som i gamle dagar, eller om ungdommen i dag har det kjekkare enn dei sjøl hadde det. Dette e jo litt kjekt for oss i redaksjonen, for i utgangspunktet hadde me tenkt å laga ei avis for dei så går i ungdomslaget sjøl. Viss andre og lige aviså vår så e de heilt ok for oss.

Me komme nå te å slutta å selga aviså i laussalg. Gronnen te det e at me syns det bler ein ganske store stressfaktor å springa rondt på Lauvsnes og selga avis

kvar helg. Då e det greiare å veda kem så ska ha og så kjøra rondt og dela ud. På den måden får me litt meir ”roen”. Me får og ein meir øvesiktelige økonomiske situasjon. Me har ikkje akkurat någe uttalt mål om å gå med øveskudd (og godt e det, me hadde fått sparken heile gjengen viss det va målet), men det e kjekt viss me kan få ting te å gå i balanse.

Konklusjonen på dette her bler: Viss du vil ha I u-lage' (og det vil du vel?), så må du ble abonnent. Me håbe at adle dei ”gamle” fortsette, og at mangen nye komme te. Viss du har kjypt aviså på Lauvsnes før, så må du altså nå begynna å abonnnera. Det e hovedbudskapet.

Miniportrettet

Tekst og Foto: Camilla Mjølsnes

Navn: Idunn Landa

Alder:
15 år

Sivil status:
Ledige

Bosted:
Øvre
Mjølsnes,
Finnøy

Glede du deg te jul?

Ja, eg glede meg kjempemasse! De e masse og mad, veldig sosialt å koseligt. Alt e bare fint!

Ka syns du om julå på stikk innom?
Eg syns de e kjempekjekt, mange jule-arrangement. Veldig bra!

Ska du på nyttårsfesten?

Ja, så klart! Alle vennene mine ska, å eg har vore der di andre årå. Dessuden e de veldig kjekt.

Har du någe å sei t i-ulage' leserane?
Og jul å godt nyttår!

SKITTEN MELK? SKAFF DEG TANKVASKER GRATIS! *

Leveres ferdig montert
Produsert på Finnøy

Ring Steinar på tlf 916 99 505
eller se www.finnserv.no

* Du betaler kun kr 10.000,- og får utrolige 10.000,- kr i tilskudd fra Tine Meierier Sør